

РЕШЕНИЕ

№ 26066

гр. София, 31.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав, в
публично заседание на 08.07.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **5383** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на А. А. Ц., ЕГН [ЕГН], представляван по пълномощие от адв. Т. Т., срещу Ревизионен акт (РА) № Р-22221519000488-091-001/12.10.2020г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП – [населено място], потвърден с Решение № 405 /28.03.2024 г. на директора на дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП.

Жалбоподателят оспорва ревизионния акт с твърдения за неговата незаконосъобразност и немотивираност. Възразява се срещу констатациите и изводите на органите по приходите. Жалбоподателят отрича да е получавал в брой сумата от 250 000 лв. по приложения разходен касов ордер /РКО/ и възразява срещу включването на сумата като доход по чл.35, ал.6 от ЗДДФЛ в общата годишна данъчна основа за 2013г. Оспорва се истинността на приложения РКО, като се поддържа, че същият е антидатиран, тъй като е подписан през 1998г., като посочената в него сума представлява 250 000 неденоминирани лева, равняващи се към настоящия момент на 250 лева. Иска се ревизионният акт да бъде отменен. В съдебните заседания жалбоподателят се представлява от адв. Т., който поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена. Допълнителни доводи излага в писмени бележки. Претендира сторените по делото разноски.

Ответникът – директорът на дирекция "ОДОП" - С. при ЦУ на НАП, чрез юрисконсулт П., оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София - град, като се запозна с оплакванията в жалбата, доводите и становищата на страните, обсъди събраните по делото доказателства и след направената

служебна проверка за законосъобразност на акта, установи следното:

Ревизионното производство е образувано със Заповед №Р-22221519000488-020-001/24.01.2019г., издадена от Р. Г. Я., на длъжност началник сектор при ТД на НАП С., оправомощен със Заповед №РД-01-803/07.06.2017 г. на директора на ТД на НАП С.. Със заповедта е възложено извършването на ревизия на А. А. Ц. за определяне на задълженията за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/ за периодите от 01.01.2013 г. до 31.12.2018 г. ЗВР е връчена на 14.03.2019 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221519000488-092-001/17.02.2020 г., срещу който е подадено възражение. Същото е разгледано, но е прието за неоснователно.

Ревизията приключва с РА №Р-22221519000488-091-001/12.10.2020 г., издаден от Р. Г. Я. като орган, възложил ревизията, и Т. Д. И., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., определена за ръководител на ревизията, с който са установени допълнителни задължения за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ в размер на 25 000 лв. и са начислени лихви в размер на 16 378,83 лв. РА е връчен на 09.01.2024 г. на упълномощено лице.

РА е обжалван по административен ред пред директора на дирекция „ОДОП“. С Решение № 405/28.03.2024г. директорът на дирекция „ОДОП“ С. е потвърдил акта изцяло.

Органите по приходите са направили следните констатации и изводи:

Констатирано е, че А. А. Ц. е местно физическо лице. Не е осъществявал дейност по занятие по смисъла на чл. 1, ал. 1 от Търговския закон /ТЗ/, както и като предприятие, но е осигурен за всички осигурителни рискове на основание на чл. 4, ал. 1, т. 2 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/, нает по трудови и приравнени на тях правоотношения в ЕТ „А. Р.“ на длъжност „охранител“.

С Искания за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ е изискано представянето на документи за получени доходи и направени разходи, придобито имущество, информация за притежавани банкови сметки в страната чужбина, вземания от трети лица, получени заеми, притежавани акции и дялове и др..

С ИПДПОЗЛ са изискани доказателства във връзка с извършени тегления на суми от сметки на „СЪН СИТИ 03“ АД, ЕИК[ЕИК] /за периодите 01.01.2013г. до 09.05.2014г./, както и документи и писмени обяснения за получена сума в размер на 250 000 лв. Не са представени документи и писмени обяснения.

Изискани са документи и писмени обяснения от трети лица, в т.ч. от търговски банки /за наличие на открити и закрити банкови сметки и движението по тях/; застрахователни дружества; СТОЛИЧНА ОБЩИНА; СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ. /за извършени пътувания извън страната и притежавани превозни средства/; доставчици на телекомуникационни услуги, мобилни оператори, куриерски дружества.

Извършена е проверка и не е установено лицето да притежава банкови сметки и недвижими имоти в чужбина. Извършени са справки в информационната система на НАП за наличието на данни за получени доходи, подадени декларации, регистрирани дружества, имоти и други.

С протокол са присъединени доказателства от приключила ревизия на „СЪН СИТИ 03“ АД. Присъединени са и доказателства, събрани в хода на досъдебно производство №1/2019 г. по описа на Следствен отдел - Специализирана прокуратура /СО-СП/, пр. пр. №2077/2018 г., в т.ч. съдебно - счетоводна икономическа експертиза №6975; разходни касови ордери; два протокола за разпит на свидетел Б. А. Л. от 04.01.2019 г. и 09.01.2019 г.; протокол за разпит на свидетел Ю. Й. И. от 04.01.2019 г.; протоколи за извършени експертизи №178Е/2019 г. и №259Е/2019; експертиза с вх.

№2659/22.04.2019 г.; две писма от „КОРПОРАТИВНА ТЪРГОВСКА БАНКА“ АД - в несъстоятелност /КТБ/.

За 2013 г. е констатирано, че е получен доход, който не е деклариран. Констатирано е, че на 18.12.2013 г. с РКО на А. Ц. е изплатена сума в размер на 250 000 лв., с основание „коледна премия“. Ревизиращите органи са се позовавали на резултатите от извършените по досъдебното производство експертизи, според които подписът в графа „съставил“ в първичния счетоводен документ е на А. Ц., а на „главен счетоводител“ - на Б. Л.. В РКО няма посочен издател в поле „организация“. В подкрепа на установеното са посочени и свидетелските показания на Б. Л.. Към протокол за разпит от 04.01.2019 г. е приложен списък на лицата, на които е следвало да се изплатят коледни премии, в който фигурира и ревизираното лице, а в протокол за разпит от 09.01.2019 г. са описани механизмът и начина, по който тези суми са били предадени и съответно получени от А. Ц. и други физически лица от списъка.

Предвид горното е прието, че полученото имущество представлява облагаем доход от друг източник по смисъла на чл. 35, т. 6 от ЗДДФЛ. Доколкото същият не е деклариран, е прието, че са налице обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК - данни за укрити приходи или доходи. На лицето са връчени уведомления по чл. 124, ал. 1 от ДОПК и уведомление по чл. 17 ал. 1, г. 2 от с.з, с които е информиран, че основата за облагане ще бъде определена по реда на чл. 122 - 124а от ДОПК. Предоставен е 14 - дневен срок за прилагане на доказателства и вземане на становище, но такива не са представени.

В хода на съдебното производство е разпитан свидетелят Б. Л.. След като на свидетеля е предявен процесния РКО, същият заявява, че документът е от 2013 г., когато е бил главен счетоводител на много фирми, на които собственик и разпоредител е била КТБ. Свидателят потвърждава, че положеният подпис на РКО за главен счетоводител е негов, но не си спомня подробности за конкретния документ. Посочва, че документът е вътрешнофирмен и не е предназначен за счетоводството, а за да удостовери получаването на определената сума пари. Посочва, че е водел на тогавашния собственик на КТБ ежедневна справка за парите на фирмата. Парите, които нямали характер на окончателен разход, а са под форма на вземане или инвестиция, имали различни наименования, съдържали цифри, букви абривиатури или имена, както са били посочвани от "шефа". По тази причина свидетелят предполага, че може би му е било казано да бъде записано „коледна премия“. Свидателят заявява, че няма представа дали РКО е подписано в касата или в неговия кабинет, като е ползвал формуляр, какъвто е имало наличен.

По искане на жалбоподателя по делото е допусната съдебно-почеркова експертиза, заключението по която е прието без оспорване от страните. Според заключението на вещото лице, в подписа на А. Ц. в РКО няма отразени времеви признаци на почерка, с които да се обоснове заключение за полагане на подписите в конкретен времеви период, но подписът на Б. А. Л., на който поставена с щемпел датата 18.12.2013г., не е от периода около тази дата, а е положен в периода около 1998г. Разпитано в съдебното заседание, вещото лице е посочило, че може да се направи основателно предположение, че документът е съставен през 1998г.

Правни изводи:

Жалбата е подадена в срок и от надлежна страна, след реализирано обжалване на РА по административен ред, поради което се явява допустима. По същество е основателна.

Ревизионното производство е възложено и извършено от компетентни за целта органи, а РА е издаден от органите по чл.119, ал.2 ДОПК, в предвидената форма и съдържа реквизитите по чл.120, ал.1 ДОПК.

Данъчните задължения за разглежданите периоди са установени в резултат на прилагане на особения ред по чл. 122-124 от ДОПК, след като е направен извод за наличие на обстоятелство по

чл. 122, ал. 1, т. 2 ДОПК - наличие на данни за укрита приходи или доходи .

Съгласно разпоредбата на чл.124, ал.2 от ДОПК, в производството по обжалването на ревизионния акт при извършена ревизия по реда на чл. 122 фактическите констатации в него се смятат за верни до доказване на противното, когато наличието на основанията по чл. 122, ал. 1 е подкрепено със събраните доказателства. Следователно, в тежест на органите по приходите е да докажат, че е налице обстоятелство по чл.122, ал.1, както и че са спазени специфичните процесуални изисквания в това производство.

Спазено е изискването на чл.124, ал.1 ДОПК и ревизираното лице е уведомено, че органът по приходите е установил наличие на обстоятелства по чл. 122, ал. 1 и че основата за облагане с данъци ще бъде определена по предвидения в чл. 122 ред.

Не е доказано обаче наличието на соченото основание по чл.122, ал.1,т.2 ДОПК.

В основата на облагането по ЗДДФЛ стои изводът на ревизиращите органи, че през 2013г., по-точно на 18.12.2013г. , жалбоподателят е получил сумата от 250 000 лв., която не е декларирана в годишната данъчна декларация по чл.50 ЗДДФЛ. Този извод не се подкрепя от съвкупния анализ на събраните по делото доказателства.

Твърденията на ревизиращите органи за получаване на сумата в процесния данъчен период се основават на предоставения от органите на досъдебното производство РКО /л.109/, в който ръкописно е записано, че са изплатени 250 000 лв. за "Коледна премия". Процесният РКО е на стара бланка, серията на отпечатване на РКО е от „199_“, освен това в него липсват данни за "организация", няма подпис и име в поле „счетоводител“ и поле „ръководител“, . Непопълнен е и идентификационният шифър на изплащащата средствата организация по ЕКПОУ. Всъщност има само два подписа – на Б. Л. в графа „Главен счетоводител“ и подписа на А. Ц. в графа „Съставил“. На РКО е поставена с щемпел дата „18.12.2013 г.“

Жалбоподателят не оспорва истинността на подписа си върху документа, не отрича и самия факт на получаване на сумата. Отрича обаче, че е получил тази сума през ревизираната 2013г., а твърди, че това е сторено през 1998г. В тази връзка съдът не кредитира показанията на св. Б. Л. по отношение периода на издаване на документа поради това, че същият няма конкретни спомени за обстоятелствата около издаване на документа /кога точно, по какъв повод, къде е съставен РКО/, а освен това самият посочва, че над 15 години е бил главен счетоводител на множество фирми, като описва практика и модел на действие, които очевидно са били характерни за целият този период, включващ и сочената от жалбоподателя 1998г., т.е. не може да се приеме за правдоподобно, че в рамките на посочения петнайсетгодишен период свидетелят си спомня годината на издаване на този именно РКО, но без никакви други обстоятелствата, свързани с неговото издаване. Относно спорния въпрос дали РКО е съставен и удостоверява получаването на сумата от 250 000 лв. през 2013г. съдът се доверява на извода на вещото лице, тъй като същото е обективно, обосновано и компетентно изготвено. След като според експертизата подписът на Б. А. Л. върху РКО не е от периода около датата 18.12.2013г., а е положен в периода около 1998г., то това внася сериозно съмнение в истинността на документа в частта относно посочената дата, още повече, че същата не е ръкописно удостоверена от някое от подписалите документа лица, а е положена чрез щемпел. При това положение съдът приема за недоказано получаването от жалбоподателя на посочената в РКО сума именно през ревизираната 2013г., което компрометира изводите на ревизиращите органи за наличие на укрита за този период приходи. С оглед на това следва да се приеме, че не е налице соченото от органите по приходите основание по чл.122, ал.1, т.2 ДОПК, съответно не незаконосъобразно са установени с РА допълнителните задължения за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ.

Отделно от горното, налице е и основание за отмяна на акта поради погасяването на

задълженията на жалбоподателя по давност.

Съгласно чл. 171, ал. 2 ДОПК, с изтичането на 10-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, се погасяват всички публични вземания независимо от спирането или прекъсването на давността, освен в случаите, когато: 1. задължението е отсрочено или разсрочено; 2. вземането е предявено в производство по несъстоятелност; 3. е образувано наказателно производство, от изхода на което зависи установяването или събирането на публичното задължение; 4. изпълнението е спряно по искане на длъжника; 5. е подадена жалба за разрешаване на спор по глава шестнадесета, раздел I.. В процесния случай не се твърди от приходната администрация и не се установява нито едно от посочените изключения. Действително, образувано е досъдебно производство, водено за престъпление по чл.253, ал.4, вр. ал.3, т.1, пр.2 във вр. ал.2, пр.2, вр. ал.1 НК, но това не е достатъчно, тъй като е необходимо от изхода на наказателното производство да зависи установяването на задълженията на ревизираното лице. В случая не се твърди от органите по приходите, а и материалите по делото не сочат, че установяването на задълженията на А. Ц. е постановено в зависимост от изхода на образуваното наказателно производство, поради което съдът приема, че не е налице хипотезата на чл.171, ал.2, т.3 ДОПК, следователно приложимо е общото правило за 10-годишна давност.

В конкретния случай данъкът върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ, който е установен с РА, е бил дължим за 2013г., като е следвало да бъде платен до края на 2014г. Следователно срокът по чл. 171, ал. 2 ДОПК за установените с РА задължения е започнал да тече на 01.01.2015 г. и е изтекъл на 31.12.2024 г., т.е. задължението е погасено по давност

Предвид всичко изложено дотук ревизионният акт следва да бъде отменен.

С оглед изхода на делото следва да бъде уважено искането на процесуалния представител на жалбоподателя за присъждане на разноските, в това число за адвокатско възнаграждение на адв. Т. по чл.38, ал.2 от Закона за адвокатурата.

Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1 и чл.161, ал.1 от ДОПК, Административен съд София - град, III отделение, 51 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на А. А. Ц. Ревизионен акт № Р-22221519000488-091-001/12.10.2020г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП – [населено място], потвърден с Решение № 405 /28.03.2024 г. на директора на дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА Националната агенция за приходите да заплати на А. А. Ц. разноски по делото в размер на 1253 лева .

ОСЪЖДА Националната агенция за приходите да заплати на адв. Т. С. Т. сума в размер на 2650 лева за адвокатско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: